

Na osnovu člana V. tačka 3. d) Ustava Bosne i Hercegovine, Predsjedništvo Bosne i Hercegovine, na 122. sjednici održanoj 18. januara 2002. godine, donijelo je

ODLUKU

O RATIFIKACIJI SPORAZUMA IZMEĐU BOSNE I HERCEGOVINE I ISLAMSKE REPUBLIKE PAKISTAN ZA UNAPREĐENJE I ZAŠTITU INVESTICIJA

Član 1.

Ratificira se Sporazum između Bosne i Hercegovine i Islamske Republike Pakistan za unapređenje i zaštitu investicija potpisani 4. septembra 2001. godine u Sarajevu, na bosanskom, hrvatskom, srpskom i engleskom jeziku, po dobijenoj saglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, na osnovu Odluke PS BiH broj 76/01 od 28. decembra 2001. godine.

Član 2.

Tekst Sporazuma glasi

SPORAZUM IZMEĐU BOSNE I HERCEGOVINE I ISLAMSKE REPUBLIKE PAKISTAN ZA UNAPREĐENJE I ZAŠTITU INVESTICIJA

Bosna i Hercegovina i Islamska Republika Pakistan, (u daljem tekstu: Ugovorne strane);

U želji da prošire i prodube ekonomsku i industrijsku saradnju na dugoročnoj osnovi, a naročito da stvore povoljne uvjete za investicije investitora jedne Ugovorne strane na teritoriji druge Ugovorne strane;

Svjesne potrebe da se zaštite investicije investitora obju Ugovornih strana i da se stimuliše protok investicija i individualna poslovna inicijativa, sa ciljem podsticanja ekonomskog prosperiteta obju Ugovornih strana;

Sporazum je su se kako slijedi:

Član 1. Definicije

1. U svrhu ovog sporazuma:

- "investicije" označavaju svaku vrstu sredstava, a posebno, mada ne isključivo, uključuju:
 - pokretnu i nepokretnu imovinu i sva druga imovinska prava kao što su hipoteke, retencionalna prava i jemstva;
 - udjele, dionice i obveznice kompanija ili kamate u vlasništvu tih kompanija;
 - potraživanje novca ili potraživanje ma kojeg izvršenja koje ima finansijsku vrijednost;
 - intelektualna i industrijska imovinska prava, uključujući prava koja se odnose na zaštićena autorska prava, patente, zaštitne znakove, zaštitne nazive, industrijske dizajne, poslovne tajne, tehničke procese i know-how i goodwill;
 - poslovne koncesije date zakonom ili prema ugovoru, uključujući koncesije za istraživanje, uzgajanje, vađenje ili iskorištavanje prirodnih bogatstava;
- "prihodi" označavaju iznos dobiven od investicije, a posebno, mada ne isključivo, uključuje profite, kamate, dobiti po osnovu kapitala, dividende, honorare ili naknade;
- "investitor" označava:
 - svako fizičko lice koje ima državljanstvo ili stalno mjesto boravka u Ugovornoj strani u skladu sa njenim zakonom; ili
 - svaku korporaciju, partnerstvo, trust, zajedničko ulaganje, organizaciju, udruženje ili preduzeće zakonski konstituirano ili propisno osnovano u skladu sa važećim zakonima te Ugovorne strane;
- "teritorija" označava:
 - u odnosu na Bosnu i Hercegovinu, svu koprenutu teritoriju Bosne i Hercegovine, teritorijalne vode, njenu površinu i podzemlje i zračni prostor iznad;

(ii) u odnosu na Islamsku Republiku Pakistan, svu koprenutu teritoriju Islamske Republike Pakistan, teritorijalne vode, njenu površinu i podzemlje i zračni prostor iznad;

e) "slobodno upotrebljava valuta" označava dolar Sjedinjenih Američkih Država, funtu sterling, njenu čuku marku, francuski franak, japanski jen ili bilo koju drugu valutu koja se u velikoj mjeri koristi u izvršenju plaćanja u međunarodnim transakcijama i kojom se u velikoj mjeri trguje na glavnim međunarodnim deviznim tržištima;

- Termin "investicije" naveden u stavu 1. a) odnosiće se samo na investicije koje se vrše u skladu sa zakonima, propisima i nacionalnim politikama Ugovornih strana;
- bilo koja promjena oblika u kojem su sredstva investirana, neće utjecati na njihovu klasifikaciju kao investiciju, pod uvjetom da ta promjena nije u suprotnosti sa odobrenjem, ako ga ima, koje je dato u odnosu na prvo bitno investirana sredstva.

Član 2. Unapređenje i zaštita investicija

1. Svaka Ugovorna strana će unapređivati i stvarati povoljne uvjete za investitore druge Ugovorne strane da investiraju kapital na njenoj teritoriji, te će u skladu sa svojim zakonima, propisima i nacionalnim politikama, dopustiti takve investicije.
2. Investicijama investitora svake od Ugovornih strana bit će u svako doba dat pravedan i ravnopravan tretman i uživat će punu i adekvatnu zaštitu i sigurnost na teritoriji druge Ugovorne strane.

Član 3. Odredbe najpovlaštenijeg naroda

1. Investicije izvršene od strane investitora bilo koje Ugovorne strane na teritoriji druge Ugovorne strane imat će pošten i pravedan tretman, ne manje povoljan od onog koji se daje investicijama izvršenim od strane investitora neke treće države ili svojih vlastitih investitora.
2. Investitorima jedne Ugovorne strane, čije investicije na teritoriji druge Ugovorne strane gubitke zbog rata ili drugog oružanog sukoba, revolucije, nacionalnog vanrednog stanja, bune, ustanka ili nereda na teritoriji druge Ugovorne strane, bit će od ove druge Ugovorne strane odobren tretman, u vezi sa restitucijom, odštetom, kompenzacijom ili drugim rješenjem, ne manje povoljan od onog koji druga Ugovorna strana daje investitorima neke treće države ili svojim vlastitim investitorima.
3. Odredbe ovog sporazuma koje se odnose na odobravanje tretmana koji nije manje povoljan od onog koji je odobren investitorima neke treće države, neće biti sačinjene tako da obavežu jednu od Ugovornih strana da na investitore druge Strane proširi prednost bilo kojeg tretmana, povlastice ili privilegije koje proističu iz:
 - bilo koje postojeće ili buduće carinske unije ili područja slobodne trgovine ili zajedničkog tržišta ili monetarne unije

ili sličnog međunarodnog sporazuma ili drugog oblika regionalne saradnje kojem je bilo koja od Ugovornih strana potpisnica ili može postati potpisnica; ili usvajanja sporazuma koji vodi formiranju ili proširenju takve unije ili područja u razumnom vremenskom roku; ili

- b) bilo kojeg međunarodnog sporazuma ili aranžmana koji se bilo u cijelosti bilo svojim glavnim dijelom odnosi na oporezivanje.

Član 4. Eksproprijacija

Nijedna Ugovorna strana neće preduzeti nikakve mjere eksproprijacije ili nacionalizacije koje se odnose na investicije investitora druge Ugovorne strane, osim pod slijedećim uvjetima:

- a) ako su mjere preduzete u zakonske svrhe i prema propisnom zakonskom postupku;
- b) ako mjere nisu diskriminatorske;
- c) ako su mjere popraćene odredbama za plaćanje brze, učinkovitne i efikasne kompenzacije. Ta kompenzacija bit će u iznosu tržišne vrijednosti investicija koja se utvrđuje neposredno prije nego što mjere lišavanja imovine postanu javne, i moći će se slobodno transferisati u slobodno upotrebljivim valutama iz Ugovorne strane. Svako neopravданo kašnjenje u plaćanju kompenzacije nositi će odgovarajuću kamatu po komercijalno opravdanoj stope kako se obje Strane dogovore ili po onoj stopi koja je propisana zakonom.

Član 5. Repatriacija investicije

1. Svaka Ugovorna strana dozvolit će, shodno svojim zakonima, propisima i nacionalnim politikama, bez neopravdanog kašnjenja, transfer u bilo kojoj slobodno upotrebljivoj valuti:

- a) neto profita, dividendi, honorara, tehničke pomoći i tehničkih naknada, kamate i drugog tekućeg dohotka, nastalih od bilo koje investicije investitora druge Ugovorne strane;
- b) prihoda od potpune ili djelimične likvidacije bilo koje investicije izvršene od strane investitora druge Ugovorne strane;
- c) novčanih sredstava od otplate pozajmica/zajmova koje su dali investitori jedne Ugovorne strane investitorima druge Ugovorne strane i koje su obje Ugovorne strane priznale u investiciju;
- d) zarada i drugih naknada državljanima druge Ugovorne strane koji su zaposleni i kojima je dozvoljeno da rade u vezi sa investicijom na teritoriji druge Ugovorne strane.
2. Devizni kurs koji će se primjenjivati na transfere iz stava 1. ovog člana bit će devizni kurs koji će važiti u vrijeme doznake sredstava.
3. Ugovorne strane se obavezuju da transferima navedenim u stavu 1. ovog člana odobre tretman jednakov povoljan kao onaj koji je odobren transferu koji potiče iz investicije investitora neke treće države.

Član 6.

Rješavanje investicionih sporova između jedne Ugovorne strane i investitora druge Ugovorne strane

1. Svaka Ugovorna strana pristaje da se bilo koji spor do koga dođe između Ugovornih strana i investitora druge Ugovorne strane podnese Međunarodnom Centru za rješavanje investicionih sporova (u daljem tekstu: Centar) na rješavanje putem pomirenja ili arbitraže prema Konvenciji za rješavanje investicionih sporova između država i državljana drugih država, koja je otvorena za potpis u Washingtonu D.C. 18. marta 1965., što uključuje:

- a) preuzetu obavezu te Ugovorne strane od investitora druge Ugovorne strane u vezi sa investicijom tog investitora; ili
- b) navodno kršenje bilo kog prava prenijetog ili stvorenog ovim sporazumom u odnosu na investiciju tog investitora.

2. Kompanija, koja je inkorporirana ili konstituirana prema zakonima koji su na snazi na teritoriji jedne Ugovorne strane i u kojoj je prije no što je došlo do tog spora većina dionica pripadala investitorima druge Ugovorne strane, bit će tretirana u skladu sa članom 25. (2)(b) Konvencije u svrhu ove konvencije kao kompanija druge Ugovorne strane.

3. a) Ako nastane bilo kakav spor naveden u stavu 1, Ugovorna strana i investitor koji je u pitanju nastojat će riješiti spor putem konsultacija i pregovora. Ako spor ne može biti riješen na taj način u roku od tri (3) mjeseca, i ako investitor koji je u pitanju takođe pristane da u pismenoj formi podnese spor Centru za rješavanje spora putem pomirenja ili arbitraže prema Konvenciji, bilo koja strana u sporu može započeti postupak, uputivši u tu svrhu zahtjev generalnom sekretaru Centra kao što je to predviđeno čl. 28. i 36. Konvencije, pod uvjetom da investitor koji je u pitanju ne podnese spor sudovima pravde, administrativnim tribunalima ili agencijama sa odgovarajućom jurisdikcijom Ugovorne strane koja je strana u sporu.
- b) U slučaju da postoji nesaglasnost oko toga da li više odgovara postupak pomirenja ili arbitraže, prevladat će mišljenje investitora koji je u pitanju. Ugovorna strana koja je strana u ovom sporu neće se pozvati, u vidu prigovora, odbrane ili prava na odštetu, u bilo kojoj fazi postupka ili sprovodenja odluke, na činjenicu, da je investitor koji je druga strana u sporu dobio ili će dobiti, shodno ugovoru o osiguranju i garanciji, odštetu ili neku drugu nadoknadu za sve ili dio njegovih gubitaka i šteta.

4. Nijedna Ugovorna strana neće nastaviti putem diplomatskih kanala bilo koji spor koji se odnosi na Centar osim ako:
- a) Generalni sekretar Centra ili komisija za pomirenje ili arbitražni sud kojeg je Centar konstituirao, ne odluči da spor nije pod jurisdikcijom Centra; ili
- b) se druga Ugovorna strana ne poviňuje ili ne ispoštuje bilo koju odluku koju doneše arbitražni sud.

Član 7. Rješavanje sporova između Ugovornih strana

1. Sporovi između Ugovornih strana u vezi sa tumačenjem ili primjenom ovog sporazuma treba da se, ako je to moguće, riješe putem diplomatskih kanala.
2. Ako se spor između Ugovornih strana ne može riješiti na taj način, on će po zahtjevu bilo koje od Ugovornih strana biti podnesen arbitražnom sudu.
3. Taj arbitražni sud konstituirat će se za svaki pojedinačni slučaj na sljedeći način. U roku od dva (2) mjeseca po prijemu zahtjeva za arbitražu, svaka Ugovorna strana imenovat će jednog člana suda. Ova dva člana će zatim izabrati državljana neke treće države koji će po pristanku obje Ugovorne strane biti imenovan za predsjedavajućeg suda. Predsjedavajući će biti imenovan u roku od dva (2) mjeseca od dana imenovanja druga dva člana.
4. Ako u rokovima određenim u stavu 3. ovog člana ne budu izvršena potrebna imenovanja, bilo koja Ugovorna strana može, u odsustvu nekog drugog sporazuma, pozvati predsjednika Međunarodnog suda pravde da on izvrši potrebna imenovanja. Ako je predsjednik državljani jedne od Ugovornih strana ili ako je na neki drugi način spriječen da obavi navedenu funkciju, bit će pozvan potpredsjednik da izvrši potrebna imenovanja. Ako je potpredsjednik državljani bilo koje od Ugovornih strana ili ako je on također spriječen da obavi navedenu funkciju, bit će pozvan član Međunarodnog

- suda pravde koji je slijedeći po rangu i koji nije državljanin nijedne od Ugovornih strana da izvrši potrebna imenovanja.
5. Arbitražni sud donijet će svoju odluku većinom glasova. Ta odluka bit će obavezujuća za obje Ugovorne strane. Svaka Ugovorna strana snosiće troškove svog člana suda i njegovog zastupanja u arbitražnim postupcima; troškove predsjedavajućeg kao i ostale troškove snosiće podjednako Ugovorne strane. Sud, međutim, može u svojoj odluci naložiti da veći dio troškova snosi jedna od dvije Ugovorne strane, i ova odluka bit će obavezujuća za obje Ugovorne strane. Sud će odlučiti o svom postupku.

Član 8.
Subrogacija

Ako jedna Ugovorna strana izvrši plaćanje bilo kojem od svojih investitora po osnovu garantije koju je dala u odnosu na investiciju, druga Ugovorna strana će, bez štete po prava prvonavedene Ugovorne strane, shodno članu 6, priznati prijenos bilo kog prava ili potraživanja tog državljanina ili kompanije prvonavedenoj Ugovornoj strani i subrogaciju prvonavedene Ugovorne strane bilo kojeg prava ili potraživanja.

Član 9.
Primjena na investicije

Ovaj sporazum primjenjivat će se na investicije izvršene na teritoriji jedne Ugovorne strane, u skladu sa njenim zakonima, propisima ili nacionalnim politikama, od strane investitora druge Ugovorne strane nakon stupanja na snagu ovog sporazuma.

Član 10.

Stupanje na snagu, trajanje i prestanak Sporazuma

1. Ovaj sporazum stupaće na snagu trideset (30) dana nakon kasnijeg datuma na koji su vlade Ugovornih strana obavijestile jednu drugu da su ispunjeni njihovi ustavni zahtjevi za stupanje

Ova odluka bit će objavljena u "Službenom glasniku BiH" na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku i stupa na snagu danom objave.

Broj 1-02-19/01
18. januara 2002. godine
Sarajevo

50

Na osnovu člana V. tačka 3. d) Ustava Bosne i Hercegovine, Predsjedništvo Bosne i Hercegovine, na 122. sjednici održanoj 18. januara 2002. godine, donijelo je

ODLUKU

O RATIFIKACIJI TRGOVINSKOG SPORAZUMA IZMEĐU BOSNE I HERCEGOVINE I ISLAMSKE REPUBLIKE PAKISTAN

Član 1.

Ratificuje se Trgovinski sporazum između Bosne i Hercegovine i Islamske Republike Pakistan potpisani 4. septembra 2001. godine u Sarajevu na bosanskom, hrvatskom, srpskom i engleskom jeziku, po dobijenoj saglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, na osnovu Odluke PS BiH broj 77/01 od 28. decembra 2001. godine.

Član 2.

Tekst Sporazuma glasi

**TRGOVINSKI SPORAZUM
IZMEĐU BOSNE I HERCEGOVINE I ISLAMSKE
REPUBLIKE PAKISTAN**

Bosna i Hercegovina i Islamska Republika Pakistan (u daljem tekstu: Ugovorne strane),

U želji da razvijaju i jačaju trgovinske i ekonomске odnose između dviju zemalja na osnovama jednakosti i uzajamne koristi, i

Uzimajući u obzir odredbe Ugovora o prijateljstvu i saradnji zaključenog između Bosne i Hercegovine i Islamske Republike Pakistan, potписанog 2. februara 1994. godine,

Sporazum jele su kako slijedi:

Za Bosnu i Hercegovinu
Ministar vanjske trgovine
i ekonomskih odnosa
Bosne i Hercegovine
dr. Azra Hadžiahmetović, s.r.

Za Islamsku Republiku Pakistan
Ambasador Islamske
Republike Pakistan
u Bosni i Hercegovini
H.E. Tariq Azizuddin, s.r.

na snagu ovog sporazuma. Kasniji datum odnosi se na datum kada je poslato posljednje pismo obavijesti.

2. Ovaj sporazum ostaje na snazi za period od deset (10) godina, i nastaviti će da važi, osim ako se ne otkaže u skladu sa stavom 3. ovog člana.
3. Bilo koja Ugovorna strana može uz slanje pisane obavijesti jednu (1) godinu unaprijed drugoj Ugovornoj strani, otkazati ovaj sporazum na kraju početnog perioda od deset (10) godina ili u bilo koje vrijeme nakon toga.
4. U odnosu na investicije izvršene ili stečene prije datuma otkazivanja ovog sporazuma, odredbe svih drugih članova ovog sporazuma nastaviti će i dalje da važe za period od deset (10) godina od datuma otkazivanja.

U POTVRDU OVOGA, dolje potpisani predstavnici, za propisno ovlašteni, potpisali su ovaj sporazum.

Sačinjeno u dva (2) originala, u Sarajevu, dana 4. septembra 2001. godine, na bosanskom/hrvatskom/srpskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi podjednako autentični. U slučaju bilo kakvog neslaganja u tumačenju, engleski jezik bit će mjerodavan.

Predsjedavajući
Predsjedništva BiH
Jozo Križanović, s.r.

1. U
Ugo
trgo
pri
koj
2. Iz
pro
njih
zak
izlo
1. Sv
ko
do
2. U
ek
sa
fu
O
Ugov
a
b
c
d
obja

Član 3.

Ugovorne strane preduzeće, prema zakonima, propisima i procedurama na snazi u njihovim odnosnim zemljama, su odgovarajuće mјere da olakšaju, ojačaju i proшире trgovinu između dviju zemalja, na dugoročnoj osnovi.

Član 1.

Ugovorne strane ohrabrit će i obezbijediti potrebnu podršku odgovarajućim preduzećima i organizacijama u svojim zemljama da istraže mogućnosti za kratkoročne i dugoročne ugovore u trgovini, i gdje je to potrebno, da zaključe takve ugovore o čemu se mogu obostrano dogovoriti.

Član 2.